

Ministerstwo Edukacji i Nauki

- O ministerstwie
- **Co robimy**
- Aktualności
- Załatw sprawę
- Kontakt

- [Ministerstwo Edukacji i Nauki](#)
- [Co robimy](#)
- [Szkolnictwo wyższe i nauka](#)
- [Szkolnictwo wyższe](#)
- [Studenci](#)
- [Stypendia i pomoc dla studentów i doktorantów](#)
- [Świadczenia dla studentów od 1 października 2019 r.](#)

[Powrót](#)

Świadczenia dla studentów od 1 października 2019 r.

07.10.2019

Od roku akademickiego 2019/2020 wsparcie finansowe dla studentów w formie bezzwrotnych stypendiów i zapomóg finansowanych ze środków przewidzianych na ten cel w budżecie państwa udzielane jest przez uczelnie na nowych zasadach określonych w ustawie – *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*.

1. Podstawa prawna

Kwestie dotyczące przyznawania świadczeń dla studentów regulują przepisy:

- art. 86–95 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. poz. 1668, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 28 listopada 2003 r. o *świadczeniach rodzinnych* (Dz. U. z 2018 r. poz. 2220, z późn. zm.) – w zakresie zasad ustalania wysokości miesięcznego dochodu na osobę w rodzinie,
- regulamin świadczeń dla studentów ustalany przez rektora w porozumieniu z samorządem studenckim,
- ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) – do prowadzenia postępowań administracyjnych w sprawach przyznawania świadczeń.

2. Rodzaje świadczeń dla studentów

Student może ubiegać się w uczelni o bezzwrotne świadczenia w formie:

- stypendium socjalnego,
- stypendium dla osób niepełnosprawnych,
- stypendium rektora,

- zapomogi.

3. Adresaci świadczeń

Prawo do świadczeń przysługuje studentom uczelni publicznych i niepublicznych, a także uczelni i wyższych seminariów duchownych prowadzonych przez kościoły i inne związki wyznaniowe, o ile ustawa lub umowa tak stanowi.

Świadczenia mogą otrzymywać studenci studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, niezależnie od wieku, kształcący się na studiach pierwszego i drugiego stopnia oraz na jednolitych studiach magisterskich.

Prawo do świadczeń nie przysługuje studentom będącym:

- kandydatami na żołnierzy zawodowych lub żołnierzami zawodowymi, którzy podjęli studia na podstawie skierowania przez właściwy organ wojskowy i otrzymali pomoc w związku z pobieraniem nauki na podstawie przepisów o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych,
- funkcjonariuszami służb państwowych w służbie kandydackiej albo będącym funkcjonariuszami służb państwowych, którzy podjęli studia na podstawie skierowania lub zgody właściwego przełożonego i otrzymali pomoc w związku z pobieraniem nauki na podstawie przepisów o służbie.

4. Zasady ubiegania się o świadczenia

Świadczenia przysługują na studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia i jednolitych studiach magisterskich, jednak nie dłużej niż przez okres 6 lat. Zdaniem Ministerstwa, oznacza to łączny okres (nieprzekraczający 6 lat kalendarzowych, tj. 72 miesięcy), w którym danej osobie przysługuje możliwość ubiegania się o świadczenia w ramach studiów – niezależnie od ich rodzaju i długości trwania, jak też uczelni, na których są odbywane. Tym samym dla biegu tego okresu nie ma znaczenia, czy student występuje o świadczenia oraz czy je pobiera. 6-letni okres przysługiwania świadczeń rozpoczyna się w momencie podjęcia studiów i nabycia praw studenta po raz pierwszy (na pierwszym kierunku studiów), co następuje z chwilą złożenia ślubowania. Termin ten biegnie również wówczas, gdy osoba znajduje się na urlopie od zajęć, ale pozostaje na studiach. W przypadku przerwania studiów (skreślenia z listy studentów) i ponownego ich podjęcia, liczenie wskazanego okresu powinno być kontynuowane, a nie rozpoczynać się od nowa. Podobnie w przypadku ukończenia studiów pierwszego stopnia i podjęcia studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich, sumują się wyłącznie okresy studiowania na tych studiach, natomiast przerwę pomiędzy tymi studiami wyłącza się.

Do 6-cio letniego okresu przysługiwania świadczeń wlicza się także okresy studiowania sprzed wejścia w życie ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (tj. sprzed 1 października 2018 r.).

Prawo do świadczeń nie przysługuje studentowi posiadającemu tytuł zawodowy (w tym również uzyskany za granicą):

- magistra, magistra inżyniera albo równorzędny,
- licencjata, inżyniera albo równorzędny, jeżeli ponownie podejmuje studia pierwszego stopnia.

Od powyższych zasad został ustanowiony wyjątek dotyczący prawa do stypendium dla osób niepełnosprawnych. W przypadku gdy niepełnosprawność powstała w trakcie studiów lub po uzyskaniu tytułu zawodowego, student może otrzymać stypendium dla osób niepełnosprawnych jeszcze na jednym kolejnym kierunku studiów przez okres nieprzekraczający 6 lat. Przy ocenie prawa do stypendium dla osób niepełnosprawnych na kolejnym kierunku studiów istotny jest moment powstania niepełnosprawności, a nie data wydania orzeczenia potwierdzającego powyższy fakt. Datę lub okres powstania niepełnosprawności można określić np. na podstawie treści ww. orzeczenia.

Student, który kształci się jednocześnie na kilku kierunkach studiów, może otrzymać świadczenie danego rodzaju (np. stypendium socjalne), tylko na jednym, wskazanym przez niego kierunku studiów. Student może otrzymać dane świadczenie (np. stypendium socjalne) na jednym kierunku, a inne świadczenie (np. stypendium rektora) na drugim kierunku, w tym także w innej uczelni.

Student może otrzymywać równocześnie stypendium socjalne, stypendium rektora, stypendium dla osób niepełnosprawnych lub zapomogę, o ile spełnia kryteria przewidziane dla każdego ze świadczeń, z tym że łączna miesięczna kwota stypendium socjalnego oraz stypendium rektora otrzymanych przez studenta nie może przekroczyć 38% wynagrodzenia profesora, tj. kwoty 2435,80 zł (wynagrodzenie to wynosi od 2019 r. – 6410,00 zł).

5. Ustawowe kryteria przyznawania świadczeń

Stypendium socjalne może otrzymać student znajdujący się w trudnej sytuacji materialnej, którego miesięczny dochód na osobę w rodzinie nie przekracza progu dochodu ustalonego w uczelni.

Próg dochodu ustala rektor w porozumieniu z samorządem studenckim, w granicach od 686,4 zł do 1051,7 zł (netto) miesięcznie na osobę w rodzinie.

Oznacza to, że każdy uprawniony student o dochodzie nieprzekraczającym 686,4 zł miesięcznie na osobę w rodzinie ma ustawowo zapewnione otrzymanie stypendium socjalnego.

Stypendium może otrzymać także student o wyższym dochodzie, jeżeli rektor określi wyższy próg dochodu, nieprzekraczający jednakże 1051,7 zł. Jest to ustawowa maksymalna wysokość i nawet w szczególnych przypadkach uczelnia nie może przyznać stypendium socjalnego przy wyższym dochodzie na osobę w rodzinie studenta.

W szczególnie uzasadnionych przypadkach student może otrzymać stypendium socjalne w zwiększonej wysokości według szczegółowych kryteriów określonych w regulaminie świadczeń dla studentów. Uzasadnioną przyczyną podwyższenia kwoty tego stypendium mogą być np. zwiększone koszty utrzymania rodziny wynikające z odbywania studiów poza miejscem stałego zamieszkania, z choroby lub niepełnosprawności członka rodziny albo innych trudnych okoliczności życiowych.

Wysokość miesięcznego dochodu na osobę w rodzinie studenta ubiegającego się o stypendium socjalne ustala się na zasadach określonych w ustawie *o świadczeniach rodzinnych*. Ustawa ta w art. 3 pkt 1 wymienia wszystkie źródła dochodu uwzględnianie przy ocenie sytuacji materialnej rodziny, z tym że – do celów przyznawania stypendium socjalnego – wyłącza się z dochodu następujące świadczenia:

- a. stypendia socjalne, stypendia dla osób niepełnosprawnych, stypendia rektora, zapomogi, stypendia finansowane przez jednostkę samorządu terytorialnego, stypendia za wyniki w nauce lub w sporcie finansowane przez osobę fizyczną lub osobę prawną niebędącą państwową ani samorządową osobą prawną, stypendia ministra za znaczące osiągnięcia, stypendia z własnego funduszu stypendialnego uczelni (stypendia za wyniki w nauce dla studentów oraz stypendia naukowe dla pracowników i doktorantów),
- b. stypendia otrzymywane przez uczniów, studentów i doktorantów w ramach:
 - funduszy strukturalnych Unii Europejskiej,
 - niepodlegających zwrotowi środków pochodzących z pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA),
 - umów międzynarodowych lub programów wykonawczych, sporządzanych do tych umów, albo międzynarodowych programów stypendialnych,
- c. świadczenia pomocy materialnej otrzymywane przez uczniów na podstawie przepisów *o systemie oświaty*,
- d. stypendia o charakterze socjalnym przyznawane przez podmioty, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 40b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. *o podatku dochodowym od osób fizycznych* (organizacje pożytku publicznego, np. fundacje).

Przy ustalaniu miesięcznego dochodu na osobę w rodzinie studenta uwzględnia się dochody osiągnięte przez następujących członków rodziny:

- studenta,
- małżonka studenta,
- rodziców, opiekunów prawnych lub faktycznych studenta,
- będące na utrzymaniu osób, o których mowa wyżej, dzieci niepełnoletnie, dzieci pobierające naukę do 26. roku życia, a jeżeli 26. rok życia przypada w ostatnim roku studiów, do ich ukończenia, oraz dzieci niepełnosprawne bez względu na wiek.

Student, który nie prowadzi wspólnego gospodarstwa domowego z żadnym z rodziców, opiekunów prawnych lub faktycznych i potwierdzi ten fakt w oświadczeniu, może ubiegać się o stypendium socjalne bez wykazywania dochodów osiąganych przez te osoby oraz będące na ich utrzymaniu dzieci niepełnoletnie, dzieci pobierające naukę do 26. roku życia, a jeżeli 26. rok życia przypada w ostatnim roku studiów, do ich ukończenia, oraz dzieci niepełnosprawne bez względu na wiek, jeżeli spełnia co najmniej jeden z następujących warunków:

- ukończył 26. rok życia;
- pozostaje w związku małżeńskim;
- ma na utrzymaniu dzieci niepełnoletnie, dzieci pobierające naukę do 26. roku życia, a jeżeli 26. rok życia przypada w ostatnim roku studiów, do ich ukończenia, oraz dzieci niepełnosprawne bez względu na wiek;
- osiągnął pełnoletność, przebywając w pieczy zastępczej;
- posiada stałe źródło dochodów i jego przeciętny miesięczny dochód w poprzednim roku podatkowym oraz w roku bieżącym w miesiącach poprzedzających miesiąc złożenia oświadczenia o nieprowadzeniu wspólnego gospodarstwa domowego z żadnym z rodziców, opiekunów prawnych lub faktycznych, jest wyższy lub równy 930,35 zł.

Student, którego miesięczny dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego uprawniającego do ubiegania się o świadczenia z pomocy społecznej (528 zł netto), dołącza do wniosku o przyznanie stypendium socjalnego zaświadczenie z ośrodka pomocy społecznej o sytuacji dochodowej i majątkowej swojej i rodziny. Niedołączenie takiego zaświadczenia skutkuje odmową przyznania stypendium socjalnego.

Ośrodek pomocy społecznej wydaje to zaświadczenie na wniosek studenta na podstawie aktualnych lub ostatnich posiadanych informacji o beneficjentach pomocy społecznej (rodzinny wywiad środowiskowy przeprowadza się tylko w przypadkach wskazanych w ustawie o pomocy społecznej). W przypadku gdy organ ten nie ma dostępu do informacji o sytuacji dochodowej i majątkowej studenta i jego rodziny, np. z powodu nieubiegania się rodziny o świadczenia z pomocy społecznej, nie może wydać studentowi zaświadczenia o treści określonej w art. 88 ust. 4 ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym*. W przypadku, gdy ośrodek pomocy społecznej odmówi studentowi wydania zaświadczenia albo wyda zaświadczenie zawierające informację, że rodzina nie ubiegała się lub nie korzysta z pomocy społecznej, zastosowanie znajdzie art. 88 ust. 5 ww. ustawy, zgodnie z którym studentowi może być przyznane stypendium socjalne, jeżeli wykaze on, że przyczyny niedołączenia do wniosku o przyznanie stypendium socjalnego zaświadczenia o sytuacji dochodowej i majątkowej studenta i jego rodziny były uzasadnione oraz udokumentuje źródła utrzymania rodziny w sytuacji braku lub bardzo niskich dochodów wykazanych we wniosku o przyznanie stypendium socjalnego.

Stypendium dla osób niepełnosprawnych może otrzymać student posiadający orzeczenie o niepełnosprawności, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności albo orzeczenie, o którym mowa w art. 5 oraz art. 62 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. *o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych* (tj. orzeczenie lekarza orzecznika ZUS, orzeczenie o zaliczeniu do jednej z grup inwalidów, orzeczenie o stałej albo długotrwałej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym). Inne dokumenty, np. dokumentacja medyczna, zaświadczenie lekarskie albo dokument o niepełnosprawności wydany przez organ orzekający w innym kraju, nie stanowią podstawy przyznania tego stypendium.

Stypendium dla osób niepełnosprawnych przyznawane jest niezależnie od dochodu studenta.

Stypendium rektora może otrzymać student, który uzyskał wyróżniające wyniki w nauce, osiągnięcia naukowe lub artystyczne, lub osiągnięcia sportowe we współzawodnictwie co najmniej na poziomie krajowym. Szczegółowe kryteria przyznawania stypendium rektora określa regulamin świadczeń dla studentów.

Ponadto ustawa gwarantuje obligatoryjne przyznanie przez uczelnię stypendium rektora, jeżeli zawnioskuje o nie student przyjęty na pierwszy rok studiów w roku złożenia egzaminu maturalnego, który jest:

- laureatem olimpiady międzynarodowej albo laureatem lub finalistą olimpiady stopnia centralnego, o których mowa w przepisach o systemie oświaty,
- medalistą co najmniej współzawodnictwa sportowego o tytuł Mistrza Polski w danym sporcie, o którym mowa w przepisach o sporcie.

Studentom pierwszego roku studiów, którzy nie spełniają tych warunków (w tym studentom pierwszego roku studiów drugiego stopnia) stypendium rektora może być przyznawane na podstawie ogólnych kryteriów określonych w ustawie (art. 91 ust. 1) doprecyzowanych w regulaminie świadczeń dla studentów. W szczególności w gestii uczelni pozostaje rozstrzygnięcie m.in. kwestii okresu, z którego wyniki w nauce i osiągnięcia będą brane pod uwagę przy ocenie prawa do stypendium, zdefiniowanie wyróżniających wyników w nauce, osiągnięć naukowych, artystycznych i sportowych.

Stypendium rektora przyznaje się nie więcej niż 10% studentów na określonym kierunku studiów. Jeżeli liczba studentów na kierunku jest mniejsza niż 10, stypendium rektora może być przyznane 1 studentowi. Przy ustalaniu liczby studentów otrzymujących stypendium rektora nie uwzględnia się studentów pierwszego roku studiów, którzy otrzymali obligatoryjne stypendia rektora jako laureaci lub finaliści olimpiad albo medalisci we współzawodnictwie sportowym co najmniej o tytuł Mistrza Polski. Oznacza to, że studentów otrzymujących obligatoryjnie świadczenie na I roku studiów nie wlicza się do limitu liczby osób uprawnionych do otrzymania stypendium rektora na danym kierunku. Przykładowo w grupie 300 studentów na kierunku limit stypendiów rektora wynosi 30. Natomiast laureaci lub finaliści olimpiad albo medalisci we współzawodnictwie sportowym co najmniej o tytuł Mistrza Polski nie zajmują miejsc w ramach określonego limitu 30 miejsc.

Zapomogę może otrzymać student, który znalazł się przejściowo w trudnej sytuacji życiowej.

Przez trudną sytuację życiową uzasadniającą przyznanie jednorazowego wsparcia finansowego w formie zapomogi należy rozumieć ogół warunków (np. materialnych, rodzinnych, społecznych, zdrowotnych), w jakich znalazła się rodzina studenta, powodujących przejściowe problemy w spełnianiu potrzeb materialnych rodziny. Przyczynami trudnego położenia życiowego studenta mogą być w szczególności choroba, niepełnosprawność lub śmierć członka rodziny, szkody spowodowane innym zdarzeniem losowym (np. pożarem, klęską żywiołową), utrata stałego źródła dochodu i in. Organ przyznający zapomogę ocenia na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, czy sytuacja życiowa, w jakiej znalazł się student, uzasadnia udzielenie pomocy finansowej.

Zapomoga jest świadczeniem jednorazowym. Przyznanie zapomogi na podstawie danych (konkretnych) okoliczności faktycznych wyklucza możliwość ponownego przyznania zapomogi na podstawie tego samego stanu faktycznego.

6. Szczegółowe kryteria i tryb przyznawania świadczeń

Rektor w porozumieniu z samorządem studenckim ustala regulamin świadczeń dla studentów (w nowo utworzonej uczelni regulamin ustala na okres roku rektor). Regulamin ten określa:

- wysokość świadczeń dla studentów lub sposób jej ustalania,
- szczegółowe kryteria i tryb przyznawania świadczeń oraz zakwaterowania w domu studenckim i wyżywienia w stołówce studenckiej oraz sposób wypłacania świadczeń,
- sposób dokumentowania sytuacji materialnej studenta,
- tryb powoływania oraz skład komisji stypendialnej i odwoławczej komisji stypendialnej.

Uczelnia jest zobligowana do udostępnienia regulaminu świadczeń dla studentów w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP) na swojej stronie podmiotowej (art. 358 ust. 1 pkt 6 ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*).

7. Okres przyznawania i wypłacania świadczeń

Stypendia przyznawane są na wniosek studenta na semestr lub rok akademicki i wypłacane co miesiąc przez okres do 10 miesięcy, a gdy kształcenie trwa jeden semestr – przez okres do 5 miesięcy.

Zapomoga jest świadczeniem jednorazowym, które może być przyznawane nie częściej niż 2 razy w roku akademickim.

Decyzja o przyznaniu świadczenia wygasa z ostatnim dniem miesiąca, w którym student utracił prawo do świadczenia z powodu uzyskania tytułu zawodowego, został skreślony z listy studentów na kierunku studiów, na którym otrzymywał świadczenie, albo upłynął 6-letni okres przysługiwania świadczeń w ramach studiów. Wygaśnięcie to następuje z mocy ustawy i nie stosuje się trybu stwierdzenia wygaśnięcia decyzji z art. 162 kpa. Student ubiegający się o stypendia albo otrzymujący takie świadczenia ma ustawowy obowiązek niezwłocznego powiadomienia uczelni o wystąpieniu okoliczności powodującej utratę prawa do świadczeń (uzyskaniu tytułu zawodowego magistra, magistra inżyniera albo równorzędnego oraz licencjata, inżyniera albo równorzędnego lub upływie 6-letniego okresu przysługiwania świadczeń).

8. Tryb ubiegania się o świadczenia i organy przyznające

Świadczenia przyznawane są na wniosek studenta składany do organu przyznającego w uczelni świadczenie. Wniosek składa się w terminie oraz formie (na wzorze) określonych w regulaminie świadczeń dla studentów. Do wniosku dołącza się dokumenty wskazane w tym regulaminie.

Świadczenia dla studentów przyznawane są co do zasady przez rektora. Od decyzji rektora przysługuje prawo złożenia do tego organu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji.

W przypadku gdy samorząd studencki złoży do rektora stosowny wniosek, świadczenia są przyznawane przez komisję stypendialną (pełniącą rolę organu I instancji) oraz odwoławczą komisję stypendialną (pełniącą rolę organu II instancji), wspólne dla wszystkich jednostek organizacyjnych uczelni. Możliwe jest powołanie komisji stypendialnej i odwoławczej komisji stypendialnej do przyznawania niektórych ze świadczeń, stosownie do zakresu wniosku złożonego przez samorząd studencki. Przyznawanie świadczeń nieobjętych tym wnioskiem pozostanie w kompetencji rektora.

Większość składu ww. komisji stanowią studenci. Decyzje komisji podpisuje przewodniczący komisji albo upoważniony przez niego wiceprzewodniczący komisji. Od decyzji komisji stypendialnej przysługuje studentowi odwołanie do odwoławczej komisji stypendialnej w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji. Szczegółowe kwestie dotyczące trybu powoływania komisji oraz ich składu określa regulamin świadczeń dla studentów.

Rektor sprawuje nadzór nad decyzjami komisji stypendialnych, w ramach którego uchyla decyzje niezgodne z przepisami prawa (zarówno ostateczne, jak i nieostateczne). Możliwość uchylecia decyzji w tym trybie nie pozbawia organów uczelni możliwości eliminacji decyzji w trybach nadzwyczajnych, określonych w *Kodeksie postępowania administracyjnego*. Zastosowanie odpowiedniego trybu postępowania zmierzającego do wzruszenia decyzji o przyznaniu stypendium zależy od okoliczności konkretnej sprawy i wystąpienia przesłanek określonych w przepisach kpa i ustawie – *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*.

9. Rozstrzygnięcia dotyczące świadczeń pomocy materialnej

Przyznanie świadczenia oraz odmowa jego przyznania następują w drodze decyzji administracyjnej. Decyzję uczelnia doręcza studentowi na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Doręczenie pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o *świadczeniu usług drogą elektroniczną*, jest możliwe, jeżeli student spełni jeden z następujących warunków:

- złoży podanie w formie dokumentu elektronicznego przez elektroniczną skrzynkę podawczą uczelni,
- wystąpi do uczelni o takie doręczenie i wskaże adres elektroniczny,
- wyrazi zgodę na doręczanie pism w postępowaniu za pomocą tych środków i wskaże uczelni adres elektroniczny.

Decyzja wydana w formie dokumentu elektronicznego zawiera kwalifikowany podpis elektroniczny.

Składniki decyzji określa art. 107 *Kodeksu postępowania administracyjnego*. W szczególności decyzja zawiera pouczenie o przysługujących od tej decyzji środkach odwoławczych. Decyzja odmowna wymaga uzasadnienia.

10. Finansowanie świadczeń dla studentów

Na realizację zadań związanych z przyznawaniem świadczeń dla studentów uczelnia otrzymuje dotację z budżetu państwa, która jest ustalana w każdym roku odrębnie na podstawie algorytmu określonego w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 września 2018 r. w sprawie sposobu podziału dla uczelni środków finansowych na świadczenia dla studentów oraz na zadania związane z zapewnieniem osobom niepełnosprawnym warunków do pełnego udziału w procesie przyjmowania na studia, do szkół doktorskich, kształceniu na studiach i w szkołach doktorskich lub prowadzeniu działalności naukowej (Dz. U. poz. 1850).

Dotację przyznaje minister nadzorujący uczelnię, tj. w przypadku:

- publicznych uczelni akademickich i zawodowych oraz uczelni niepublicznych – minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki,
- uczelni wojskowych – Minister Obrony Narodowej,
- uczelni służb państwowych – minister właściwy do spraw wewnętrznych albo Minister Sprawiedliwości,
- uczelni artystycznych – minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego,
- uczelni medycznych – minister właściwy do spraw zdrowia,
- uczelni morskich – minister właściwy do spraw gospodarki morskiej.

Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki przyznaje ponadto dotację na świadczenia dla studentów uczelniom i wyższym seminariom duchownym prowadzonym przez kościoły i inne związki wyznaniowe.

Wysokość przyznanej dotacji na świadczenia dla studentów minister ogłasza w formie komunikatu w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP) na swojej stronie podmiotowej.

Do czasu ustalenia wysokości dotacji na świadczenia dla studentów na dany rok kalendarzowy minister nauki i szkolnictwa wyższego przekazuje nadzorowanym uczelniom co do zasady środki w transzach miesięcznych w wysokości 1/10 kwoty dotacji przekazanej w poprzednim roku.

W przypadku gdy niewykorzystane środki finansowe z dotacji na koniec poprzedniego roku są równe albo przewyższają kwotę dotacji ustalonej na dany rok na podstawie algorytmu określonego w ww. rozporządzeniu, minister nie przyznaje uczelni środków finansowych na dany rok, a uczelnia jest zobowiązana do zwrotu różnicy pomiędzy niewykorzystanymi w poprzednim roku środkami dotacji a wysokością dotacji ustaloną dla uczelni algorytmicznie, w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia komunikatu o wysokości dotacji (art. 416 ust. 1).

Ponadto nie przyznaje się dotacji na świadczenia uczelni, która jest zobowiązana na podstawie tytułu wykonawczego do zwrotu środków finansowych pochodzących z dotacji przyznanej na ten cel.

Dotacja jest przychodem funduszu stypendialnego utworzonego w uczelni, który może być ponadto zwiększany z innych źródeł (ze środków pozabudżetowych, np. środków własnych uczelni). Niewykorzystane w danym roku środki funduszu stypendialnego pozostają w funduszu na rok następny.

Środki funduszu stypendialnego są przeznaczone na wypłatę stypendium socjalnego, stypendium dla osób niepełnosprawnych, stypendium rektora i zapomogi, a także – w przypadku uczelni niepublicznych – na pokrywanie kosztów realizacji zadań związanych z przyznawaniem i wypłacaniem tych świadczeń do wysokości nieprzekraczającej w danym roku budżetowym 0,2% dotacji przyznanej na świadczenia. Koszty obsługi systemu świadczeń w uczelniach publicznych są pokrywane w całości ze środków uczelni, w tym z subwencji z budżetu państwa przeznaczonej na utrzymanie i rozwój potencjału dydaktycznego uczelni. Podziału przyznanej uczelni dotacji na świadczenia dokonuje rektor w porozumieniu z samorządem studenckim (w nowo utworzonej uczelni – rektor na okres roku). Dotacja wydatkowana w danym roku na stypendia rektora stanowi nie więcej niż 60% środków wydatkowanych łącznie w danym roku na stypendia rektora, stypendia socjalne i zapomogi. Środki dotacji wydatkowane z naruszeniem ww. proporcji podlegają zwrotowi do funduszu ze środków finansowych uczelni innych niż pochodzące z subwencji lub dotacji z budżetu państwa.

Obsługę bankową rachunków funduszu stypendialnego prowadzi obligatoryjnie Bank Gospodarstwa Krajowego, z tym że w przypadku uczelni niepublicznych – od 1 stycznia 2019 r., a w przypadku uczelni publicznych – od 1 stycznia 2020 r.

Koszty ww. obsługi bankowej w zakresie bieżącego utrzymania rachunku oraz dokonywanych płatności są pokrywane bezpośrednio przez ministra ze środków finansowych na świadczenia (tj. w zakresie kosztów otwarcia i prowadzenia rachunku, dokonywania przelewów za pośrednictwem systemu ELIXIR oraz wpłat i wypłat gotówkowych, korzystania z usługi bankowości elektronicznej). Pozostałe koszty obsługi bankowej pokrywane są przez uczelnię.